

dr hab. Tomasz Pietrek, prof. ASP
Wydział Grafiki i Sztuki Mediów
Akademia Sztuk Pięknych
im. Eugeniusza Gepperta
we Wrocławiu

Wrocław 10.04.2024 r.

**Recenzja dorobku artystycznego, dydaktycznego i organizacyjnego oraz wskazanego dzieła habilitacyjnego dr Anny Światłowskiej, sporządzona w związku z przewodem habilitacyjnym w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki w Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych w Warszawie.
Recenzja sporządzona na prośbę Rady Doskonałości Naukowej.**

Dokumentacja złożona przez Habilitantkę.

1. „Autoreferat habilitacyjny” w języku polskim i angielskim, zawierający:
 - Opis dorobku artystycznego i dydaktycznego,
 - Opis dzieła habilitacyjnego wraz z jego dokumentacją.
2. Dokumentacja dorobku naukowo-artystycznego.
3. Kopia dokumentu potwierdzającego nadanie stopnia doktora.
4. Dane wnioskodawcy.
5. Wniosek przewodni.

Informacje o Habilitantce

Anna Światłowska urodzona dnia 7 lutego 1982 roku w Warszawie. Kandydatka posiada solidne wykształcenie akademickie. Jej droga rozpoczęła się od studiów magisterskich w latach 2001–2006 w Europejskiej Akademii Sztuk w Warszawie na Wydziale Grafiki. Po uzyskaniu dyplomu magistra, rozpoczęła rezydencję artystyczną w School of Visual Arts w Nowym Jorku. Następnie, w 2008 roku, podjęła studia podyplomowe na Universidad Complutense w Madrycie, na Wydziale Sztuk Pięknych. Kontynuując edukację rozpoczęła studia doktoranckie w 2010 r., na wyżej wymienionym Uniwersytecie w Madrycie. W 2015 roku otrzymała stopień doktora z honorowym wyróżnieniem z certyfikatem *Doctor Europaeus*. Należy podkreślić, iż przyznawanie certyfikatu przez europejskie uczelnie wyższe wymaga opracowania i obrony pracy doktorskiej w dwóch językach. W 2017 roku objęła stanowisko prowadzącej Pracownię Projektowania Graficznego na Wydziale Sztuki Nowych Mediów w Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych w Warszawie.

W roku 2023 pani doktor, wykazując bogate osiągnięcia naukowe i artystyczne, rozpoczęła procedurę ubiegania się o stopień doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki. Wskazując osiągnięcie artystyczne pt. **Projekt systemu identyfikacji wizualnej Muzeum Warszawy, wraz z powstałymi na jego bazie systemem typograficznym wystaw, projektem wystawy infograficznej „Dane warszawskie” oraz publikacji towarzyszącej tej wystawie.** Postępowanie o którym mowa powyżej, zostało wszczęte w dniu 24 maja 2023 roku.

Ocena autoreferatu

Struktura przedstawionego autoreferatu składa się z dwóch głównych części: opisu dorobku oraz prezentacji dzieła habilitacyjnego. Dokumentacja dorobku oraz autoreferat zostały sporządzone w dwóch językach: polskim oraz angielskim. W pierwszej części autorka przedstawia kluczowe elementy swojej działalności, takie jak zdobyte wykształcenie, doświadczenie zawodowe, dorobek projektowy, wykazuje aktywność naukową i artystyczną. Następnie prezentuje dorobek popularyzatorski sztuki i projektowania oraz działalność dydaktyczną. Każdy z tych obszarów jest poprzedzony krótkim wprowadzeniem, który ukazuje chronologiczny przegląd działań w danym obszarze. Z części pierwszej dowiadujemy się jak ważne były wyjazdy dla artystki i doświadczenie jakie dzięki międzynarodowym kontaktom nabyła. Rozpoczynając od studiów w Europejskiej Akademii Sztuk w Warszawie, gdzie wyraźnie wyznaczyła swoje zainteresowania i cele, koncentrując się na grafice warsztatowej i malarstwie. Po rezydencję artystyczną w Nowym Jorku, gdzie zdobyła doświadczenie w dziedzinie sitodruku, co otworzyło jej drogę do podejmowania działań projektowych o charakterze plakatowym. Co ważne w dalszej części kariery artystycznej kandydatka pogłębiała swoje zainteresowania i umiejętności, zarówno w dziedzinie projektowania graficznego, jak i w badaniach związanych ze sztuką współczesną i jej kontekstem społecznym, podczas studiów podyplomowych i doktoranckich w Madrycie. Równoległe do swoich działań artystycznych, kandydatka zdobywała doświadczenie w środowisku korporacyjnym jako projektantka w międzynarodowej firmie finansowej. Choć ta praca zaowocowała nowymi umiejętnościami, jasno określiła swoje priorytety, zdecydowana kontynuować swój rozwój w dziedzinie sztuki. Podróże do Meksyku, gdzie miała okazję zaprezentować swój dorobek na indywidualnych wystawach, dodatkowo wzbogaciły jej kompetencje oraz pozwoliły na eksplorację nowych kontekstów kulturowych i artystycznych. W dalszej części swojej dysertacji autorka zwraca uwagę na fakt, iż zatrudnienie w Muzeum Historycznym, gdzie miała możliwość pracować nad projektami związanymi z kulturą, edukacją i historią miasta, stanowiło punkt zwrotny w jej karierze projektowej. W kolejnej części pracy „2023 — CO DALEJ?” artystka wyznacza sobie klarowne cele dotyczące dalszego rozwoju zawodowego oraz działań badawczych i projektowych. Kontynuacja pracy zarówno w dziedzinie dydaktyki, jak i projektowania graficznego, stanowi priorytet dla niej, przy czym obie te dziedziny wzajemnie się uzupełniają i wzbogacają. Takie podejście według mnie świadczy o dojrzałej postawie twórczej i profesjonalnym podejściu do działań badawczych, i aktywności artystycznej. W dalszej części Habilitantka prezentuje listę osiągnięć akademickich, kwalifikacji zawodowych. Opisuje obszar zainteresowań w dziedzinie projektowania graficznego. Przedstawia swoje osiągnięcia dydaktyczne, nagrody i wyróżnienia, pobyty studyjne, seminaria, stypendia i publikacje. Następnie odnotowuje swoje uczestnictwo w wystawach indywidualnych i zbiorowych. Prezentuje swój bogaty udział w działalności popularyzującej sztukę również poza Akademią, t.j. organizacja wydarzeń, wykłady popularyzatorskie, udział w obradach jury, obecność w mediach.

Kolejna część pracy poświęcona jest działalności dydaktycznej, w której dowiadujemy się o licznych kursach, warsztatach, wykładach oraz nagrodach otrzymanych przez studentów. Druga część autoreferatu opisuje wskazane osiągnięcie naukowe będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Jest to najdłuższa i najbardziej atrakcyjna wizualnie część pracy. Habilitantka dokładnie analizuje różnorodne kierunki i aspekty, kładąc nacisk na głęboką refleksję nad swoimi projektami, omawiając założenia, proces twórczy.

Autoreferat przedstawiony przez dr Annę Światłowską stanowi kompleksową analizę jej dorobku artystyczno-projektowego. Podczas lektury tej pracy odkrywamy Habilitantkę jako osobę, która eksperymentuje i nieustannie poszukuje nowych wyzwań w dziedzinie sztuki. Temat został omówiony w sposób rzeczowy i wyczerpujący. Projekt publikacji jest przemyślany i bardzo starannie opracowany, wyraźnie odzwierciedla doświadczenie autorki w projektowaniu publikacji. Praca została skonstruowana w sposób czytelny i przejrzysty, a dodatkowo wzbogacona została o materiał własny, obejmujący zdjęcia, znaki graficzne, logo, piktogramy oraz układy layoutów i książek. Projekt prezentuje różnorodne elementy identyfikacji wizualnej, makiety, układy typograficzne, wzory aplikacji oraz przedstawia kampanię wizerunkową. Przedstawiona publikacja świadczy o wszechstronności twórczej artystki.

Analiza wskazanego osiągnięcia artystycznego (dzieła habilitacyjnego)

Pani dr Anna Światłowska jako osiągnięcie artystyczne będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego wskazała: **Projekt systemu identyfikacji wizualnej Muzeum Warszawy, wraz z powstałymi na jego bazie systemem typograficznym wystaw, projektem wystawy infograficznej „Dane warszawskie” oraz publikacji towarzyszącej tej wystawie.** Realizacja nowej identyfikacji wizualnej Muzeum Warszawy stanowi istotny wkład w proces modernizacji instytucji kultury oraz reprezentuje znaczący krok w kierunku poprawy jej wizerunku. Projekt ten, oprócz zmiany nazwy, stanowił kluczowy element przekształcenia wizerunkowego muzeum. Wskazując problem, autorka zidentyfikowała istotne braki w zakresie strategii komunikacji wizualnej oraz niedostateczne usystematyzowanie rozwiązań w tym obszarze. Brak kompleksowego systemu identyfikacji wizualnej oraz konieczność modyfikacji istniejącego logo stały się głównymi wyzwaniami dla artystki. Habilitantka w swojej pracy zaznacza, iż przebieg prac nad projektem obejmował trzy główne etapy: przygotowawczy, projektowy i wdrożeniowy. Na etapie przygotowawczym dokonano analizy potrzeb komunikacyjnych muzeum i określono cele oraz wyzwania projektu. Wskazano na konieczność stworzenia rozpoznawalnej marki, uwzględniając przy tym złożony profil instytucji oraz szeroki zakres jej działalności. Etap projektowy był wielostopniowy i wymagał regularnej współpracy z różnymi zespołami muzealnymi. Autorka samodzielnie opracowała główną część projektu, konsultując się z ekspertami zewnętrznymi. Ostatni wdrożeniowy, obejmował publikację nowej strony internetowej, szkolenia dla pracowników oraz zmianę znaku na podstawowych nośnikach. Realizacja tego etapu przyniosła widoczne efekty w postaci jednolitego i spójnego wizerunku muzeum.

Jak zaznacza Habilitantka w celu stworzenia nowego logo Muzeum Warszawy punktem wyjścia stał się herb miasta. Pół kobieta, pół ryba, syrenka z mieczem i tarczą. Wybór herbu miasta jako motywu przewodniego dla nowego logo jest trafny i uzasadniony. Syrenka z mieczem i tarczą jest powszechnie rozpoznawalnym symbolem Warszawy, a jej uproszczona sylwetka graficzna trafnie oddaje charakter muzeum, które łączy w sobie tradycję z nowoczesnością. Projekt był konsultowany z ekspertami z Działu Badań nad Warszawą, co zapewniło autorce merytoryczne wsparcie. Nowe logo spełnia wszystkie

wymogi formalne. Jego prostota, monochromatyczność oraz łatwość skalowania i reprodukcji sprawiają, że może być stosowane na różnorodnych nośnikach i w różnych kontekstach. Decyzja o zastosowaniu jednego logo dla wszystkich oddziałów Muzeum Warszawy przez pierwsze lata jego funkcjonowania była słuszną decyzją, mając na celu podniesienie rozpoznawalności marki oraz skuteczne kojarzenie oddziałów z instytucją macierzystą. Autorka projektu umiejętnie połączyła historyczne dziedzictwo miasta z nowoczesnym podejściem do projektowania, tworząc rozpoznawalny system identyfikacji wizualnej.

Analiza kolorystyczna nowej identyfikacji wizualnej Muzeum Warszawy wykazuje świadomy i przemyślany wybór palety barw, który uwzględnia zarówno aspekty komunikacyjne, jak i formalne, oraz ograniczenia budżetowe. Zastosowanie granatu jako koloru przewodniego, w połączeniu z czernią i bielą, stanowi trafne odzwierciedlenie koncepcji projektu oraz specyfiki instytucji. Rezygnacja z oficjalnych barw miasta stołecznego na rzecz granatu została uzasadniona zarówno pod względem komunikacyjnym, jak i formalnym. Zestaw kolorów żółtego i czerwieni, charakterystyczny dla Warszawy, mógłby wprowadzać niejednoznaczność i nieelastyczność w aranżacji graficznej, co nie odpowiadałoby potrzebom nowoczesnej instytucji kultury. Z kolei wybór granatu, nawiązującego do skojarzeń z rzeką Wisłą, stanowi słuszną i symboliczną decyzję. Przyjęta paleta barw charakteryzuje się także odrębnością wizerunkową, co pozwala na tworzenie różnorodnych języków graficznych z uwzględnieniem specyfiki muzealnej działalności. Ponadto, ekonomiczność zastosowanych rozwiązań kolorystycznych umożliwia ograniczenie kosztów produkcji, co jest istotnym czynnikiem w kontekście ograniczonego budżetu. Decyzja o zaprojektowaniu identyfikacji w taki sposób, aby w razie potrzeby mogła funkcjonować bez udziału granatu, wprowadza możliwości pracy jedynie w skali szarości i zapewnia elastyczność.

Podsumowując, koncepcja kolorystyczna nowej identyfikacji wizualnej Muzeum Warszawy stanowi uzasadnione połączenie funkcjonalności, symboliki i oszczędności, co przyczynia się do skutecznej budowy rozpoznawalnego wizerunku instytucji kultury.

Wybór odpowiedniego liternictwa stanowił kluczowy element procesu tworzenia nowej identyfikacji wizualnej Muzeum Warszawy. Należało sprostać złożonym wymaganiom komunikacyjnym oraz zapewnić wszechstronność i funkcjonalność krojów pisma. Po wielu testach i konsultacjach autorka zdecydowała się na rodzinę fontów Good oraz szeryfowy odpowiednik More, które zostały stworzone przez warszawskiego projektanta fontów Łukasza Dziedzica. Rodzina Good oferuje różnorodne style, odmiany i szerokości, co pozwala na elastyczne zastosowanie w różnych kontekstach projektowych. Dodatkowo, kompleksowe funkcje typograficzne oraz wsparcie dla wielu języków, w tym cyrylicy, czynią ją idealnym wyborem dla instytucji o międzynarodowym zasięgu. Główny font identyfikacji, Good Bold, doskonale współgra z logo, zachowując spójność wizualną, integrując się z sygnetem syreny. Rodzina fontów Good i More umożliwia tworzenie różnorodnych komunikacji wizualnych, od klasycznych po nowoczesne, zachowując jednocześnie rozpoznawalny charakter instytucji. Wybór liternictwa zapewnia wszechstronność i czytelność w komunikacji, zarówno na poziomie krajowym, jak i międzynarodowym.

Autorka opracowała również system ikon i oznaczeń, który stanowi istotny element nowej identyfikacji wizualnej Muzeum Warszawy, pozwalając na jednolite oznakowanie przestrzeni wystawienniczych i biurowych. Ikony zostały starannie zaprojektowane tak, aby harmonijnie współgrały z logo i liternictwem, tworząc jednolitą estetykę wizualną. Dla ułatwienia orientacji w przestrzeni biurowej, opracowano system oznaczeń pomieszczeń, który jest konsekwentnie stosowany we wszystkich lokalizacjach muzeum. Rozwiązanie to pozwala na łatwą edycję tekstów oraz wymianę papierowych wkładów, co minimalizuje koszty związane z aktualizacją oznakowań.

Dodatkowo opracowała podręcznik identyfikacji wizualnej Muzeum Warszawy, który stanowi kluczowe narzędzie dla konsekwentnego stosowania przyjętych zasad w praktyce. Wszelkoność identyfikacji wizualnej Muzeum Warszawy znajduje swoje odzwierciedlenie w różnorodnych projektach, które powstały w ramach jej stosowania. Kampanie wizerunkowe, publikacje, gadżety oraz inne przedsięwzięcia prezentują konsekwentny i nowoczesny charakter graficzny, zgodny z założeniami nowej identyfikacji. System typograficzny wystaw Muzeum Warszawy stanowi kluczowy element zapewniający spójność i czytelność komunikacji wizualnej we wszystkich ekspozycjach. Oparty na identyfikacji wizualnej muzeum, system ten definiuje uniwersalne zasady składu tekstu, umożliwiając jednocześnie pewną elastyczność w projektowaniu ekspozycji.

Zasady ogólne obejmują m.in. dopasowanie koloru tekstu do założeń projektowych wystawy, asymetryczne justowanie dla lepszego układu tekstu, odpowiednią szerokość kolumny dla optymalnej czytelności oraz unikanie dzielenia wyrazów, zwłaszcza w większych tekstach. System określa także zasady zapisu tytułów, obsługę wielojęzyczności wystaw oraz dopuszczalność zastosowania detali graficznych w tekście. Kluczową jego częścią są kategorie tekstów, obejmujące m.in. tekst otwierający wystawę, tekst otwierający sekcję, tekst komentujący, podpis do obiektu oraz kolofon wystawy. System typograficzny wystaw został udokumentowany w „Podręczniku systemu typograficznego wystaw Muzeum Warszawy”, który zawiera także pakiet materiałów graficznych z plikami otwartymi i używanymi fontami. Dzięki temu podręcznikowi i pakietowi autorom wystaw udostępniono praktyczne narzędzia, które pomagają w zachowaniu jedności wizualnej. Habilitantka opracowała również szablony w plikach otwartych, ułatwiające pracę projektantom.

W kolejnej części swojej pracy habilitacyjnej, artystka koncentruje się na rozległym zakresie prac związanych z wystawą zatytułowaną „Dane warszawskie”, prezentowaną w Muzeum Warszawy, która stanowiła część ekspozycji głównej „Rzeczy warszawskie”. Pokaz złożony jest z 11 infografik i modeli wieżowców. Przedstawione dane na wystawie ukazują długofalowe procesy, m.in. zmiany społeczne i przestrzenne. Prace nad grafiką trwały ponad półtora roku, bazując na języku Isotype (International System of Typographic Picture Education). Symbole, kolory i liternictwo zostały starannie dobrane, aby zapewnić czytelność przekazu. Wystawa „Dane warszawskie” opiera się na czterech głównych grupach symboli: ikonach, piktogramach, landmarkach i ilustracjach, różniących się między sobą stopniem szczegółowości. Ikona jest najprostszą formą graficzną, stosowaną do małych oznaczeń, np. punktów na mapie. Piktogram reprezentuje bardziej złożone znaczenia, np. grupy zawodowe. Landmark to syntetyczne odwzorowanie budynku w przestrzeni miejskiej, oparte głównie na elementach liniowych. Ilustracja jest najbardziej złożoną formą, umożliwiającą uwzględnienie większej ilości szczegółów. W projekcie tym ograniczona została paleta kolorystyczna, z wykorzystaniem wyłącznie bieli, czerni i beżu, bez gradacji wysycenia koloru. Liternictwo oparte jest na kroju pisma Good, stosowanym w identyfikacji wizualnej muzeum. Teksty podzielone są na cztery kategorie, z różnym stopniem pisma, aby ułatwić czytelnikom nawigację. Dedykowane dane wyróżniane są poprzez aplę negatywową. Wystawa jest dwujęzyczna, zawierając teksty zarówno w języku polskim, jak i angielskim.

Inną częścią w ramach opracowania habilitacyjnego jest publikacja. Wydawnictwo towarzyszące wystawie „Dane warszawskie” przybiera formę rozkładanych kart zawartych w eleganckiej teczce, która została wykonana ręcznie w nakładzie 850 sztuk. Teczka o wymiarach 230 × 370 mm została starannie zaprojektowana z uwzględnieniem praktycznych detali, takich jak wygodna kieszonka na karty i czerwona tasiemka zamykająca. Zewnętrzna część teczki została wykończona papierem Munken Lynx, który jest również wykorzystany do wydruku kart, zapewniając jedność kolorystyczną.

Dzięki impregnacji folią matową teczka jest odporna na wilgoć i zabrudzenia, a uszlachetnienie hot stampingu na froncie dodaje elegancji. Wewnętrzna wyklejka teczki ozdobiona została wzorem marmurka, nawiązując do tradycji muzealnych opraw. Karty zostały wydrukowane w technice offsetowej na papierze Munken Lynx, charakteryzującym się wysoką jakością i naturalnym odcieniem bieli. Infografiki, różniące się wielkością i formatem w zależności od prezentowanych danych, zostały przystosowane do rozkładanych kart. Wszystkie infografiki przeszły proces przeprojektowania, dostosowując wielkość tekstów i grubość linii symboli do mniejszego formatu, zachowując jednocześnie czytelność i jedność z oryginałem na wystawie. Treść pozostała niezmienną, co gwarantuje spójność przekazu między publikacją a wystawą.

Warto zwrócić uwagę na fakt, iż wszystkie projekty zostały zrealizowane i wprowadzone do użytku. Materiały promocyjne muzeum oraz publikacja „Dane warszawskie”, oparte na identyfikacji wizualnej, są dostępne w księgarni Muzeum Warszawy i sklepach muzealnych. Wystawa „Dane warszawskie” jest dostępna w Piwnicach Staromiejskich, głównej siedzibie Muzeum. Aktualne wystawy czasowe, oparte na systemie typograficznym, można również obejrzeć w różnych oddziałach Muzeum Warszawy. Podsumowując, projekt zrealizowany przez Habilitantkę stanowi istotny krok w procesie jego modernizacji i poprawy wizerunku. Autorski wkład kandydatki w opracowanie tego przedsięwzięcia jest warty docenienia, uwzględniając kompleksowość problemu oraz skuteczność działań podjętych w celu jego rozwiązania.

Ocena dorobku artystycznego i projektowego kandydatki

Przeanalizowanie dorobku artystycznego Habilitantki rozwijanego na przestrzeni lat jednoznacznie potwierdza jej znaczącą aktywność oraz wszechstronność w działalności na polu sztuki i projektowania. W ciągu tego okresu autorka eksponowała swoje prace i projekty zarówno na wystawach indywidualnych, jak i zbiorowych, na arenie krajowej, jak i międzynarodowej.

Jak wynika z załączonej dokumentacji Habilitantka otrzymała nagrody ogólnopolskie oraz międzynarodowe, takie jak:

- 59. Konkurs Polskiego Towarzystwa Wydawców Książek „Najpiękniejsze Książki Roku”, wyróżnienie za publikację „Dane warszawskie” (2019),
- konkurs European Design Awards, II nagroda w kategorii Printed Infographics za publikację „Dane warszawskie” (2019)
- konkurs na projekt aranżacji wystawy stałej „Nowa Galeria Sztuki XX i XXI w.” dla Muzeum Narodowego w Krakowie, II nagroda, wraz z zespołem pracowni Nowy Motyw Adam Orlewicz (2019),
- konkurs Polish Graphic Design Awards, I nagroda w kategorii Infografika za wystawę i publikację „Dane warszawskie” oraz nominacja w kategorii Projektantka Roku (2018),
- konkurs KTR (Klubu Twórców Reklamy), III nagroda w kategorii Design za plakaty kampanii Rzeczy warszawskie (zrealizowanej dla Muzeum Warszawy) oraz nominacja w kategorii Wizualizacja danych za „Dane warszawskie” (2018),
- konkurs Muzeum Widzialne, III nagroda w kategorii Kampanie promocyjno-marketingowe za kampanię „Muzeum OdNowa” promującą ponowne otwarcie Muzeum Warszawy (2017),
- konkurs Edycja – Książka Edytorsko Doskonała, nagroda za projekt graficzny tomiku poezji Urszuli Zajączkowskiej „Minimum”, wyd. Warstwy (2017),
- konkurs Instytutu Wzornictwa Przemysłowego Dobry Wzór, nominacja w kategorii Grafika użytkowa i opakowania dla identyfikacji wizualnej Centrum Humanistyki Cyfrowej IBL PAN (2016),

- konkurs Instytutu Wzornictwa Przemysłowego Dobry Wzór, I nagroda w kategorii Grafika użytkowa i opakowania za identyfikację wizualną Muzeum Warszawy (2015),
- plebiscyt RE:PL – Polski Rebranding Roku 2014, III nagroda dla identyfikacji wizualnej Muzeum Warszawy (2014),
- II Międzynarodowe Biennale Młodej Sztuki w Moskwie „Qui Vive?“, wyróżnienie (Selected Prize) za instalację graficzną „Dom” (2010),
- 12. Międzynarodowe Biennale Grafiki i Rysunku 2016 w Tajpej, wyróżnienie (Selected Prize) w kategorii Grafika za pracę „Moja Mama” (2006).

Pani dr Anna Światłowska, oprócz licznych nagród, wielokrotnie otrzymywała stypendia, między innymi: rektora Europejskiej Akademii Sztuk w Warszawie za wybitne osiągnięcia w roku akademickim 2004/2005. Po ukończeniu studiów podyplomowych otrzymała stypendium „Kultura polska na świecie”. W roku 2010 oraz 2012 stypendium „Kultura polska na świecie”, Instytutu Adama Mickiewicza.

W ramach wystaw indywidualnych, artystka prezentowała swoje dzieła w galeriach oraz instytucjach kulturalnych, takich jak:

- „Porządek rzeczy”, sitodruk, Galeria Miejska, Biała Podlaska (2014),
- „Popiół, stal, marengo”, wystawa indywidualna w ramach Festiwalu Sitodruku „Sitofest”, sitodruk, galeria MiTo, Warszawa (2013),
- „Dom”, instalacja graficzna, Centro Cultural Valladolid, Mazatlán, Meksyk (2012),
- „Instrucción de uso”, instalacja graficzna, El Aljibe de San Pedro, Mazatlán, Meksyk (2012),
- „Dom”, instalacja graficzna, II Międzynarodowe Biennale Młodej Sztuki w Moskwie „Qui Vive?” (2010),
- „Instrucción de uso”, instalacja graficzna w ramach pokazu „Postitución” zorganizowanego przez kolektyw Lukits w La Maison de la Lanterne Rouge, Madryt, Hiszpania (2009),
- „Arteterapia”, sitodruk i malarstwo, Siguaraya Gallery, Berlin (2008),
- „Arteterapia”, sitodruk, w ramach pokazu „Artist in Residence Open Studio”, School of Visual Arts, Nowy Jork, Stany Zjednoczone (2007),
- „Projekcje prenatalne i 7 dni z bólem głowy”, grafika i malarstwo, galeria Chimera, Warszawa (2006).

Bogate doświadczenie wystawiennicze obejmuje udział w licznych wystawach zbiorowych zarówno w kraju, jak i za granicą m.in. Saloniki, Grecja (2021); Ancona, Włochy (2021); Łódź, Polska (2021); Wiedeń, Austria (2020); Katowice, Polska (2019); Glasgow, Szkocja (2018); Sofii, Bułgaria (2017); Wilno, Litwa (2016); Warszawa, Polska (2015), Zielona Góra (2013); Burgos, Hiszpania (2009); Madryt, Hiszpania (2009); East Sussex, Wielka Brytania (2007); Barcelona, Hiszpania (2007); Tajpej, Taiwan (2006); Girona, Hiszpania (2006).

Projekty graficzne autorki prezentowane były w kilku polskich i zagranicznych publikacjach m.in. dwumiesięcznik „Label Magazine”, nr 1 (35)/19 (2019); rocznik „Print Control”, nr 8 (2019); rocznik „Print Control”, nr 6 (2017); książka „Color Code – Branding & Identity”, seria Graphic Design Elements, Promopress, Barcelona, Hiszpania, ISBN: 9788416504510 (2016); magazyn „Dom & Wnętrze”, nr 5 (244/2016); kwartalnik „2+3D”, nr 57 (IV / 2015); rocznik „Print Control”, nr 4 (2015); książka „Amazing Layout Design”, Cypi Press, Londyn, Wielka Brytania, ISBN-10:1908175494, ISBN-13:9781908175496 (2014).

Pani dr Anna Światłowska wykazuje się także dużą aktywnością w działalności projektowej. Przeanalizowany obszar tych dokonań koncentruje się na różnorodnych płaszczyznach komunikacji wizualnej, zwłaszcza realizacji wykonanych dla instytucji kultury. Obejmują one głównie: tworzenie systemów identyfikacji wizualnej, projektowanie grafiki wydawniczej, opracowywanie grafiki wystawienniczej, tworzenie infografik.

Praca habilitacyjna pani doktor prezentuje imponujący dorobek artystyczny, obejmujący szeroki zakres osiągnięć w dziedzinie sztuki i projektowania.

Analiza działalności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej kandydatki

Dr Anna Światłowska od 2017 r. jest zaangażowanym i kreatywnym dydaktykiem Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych. Praca dydaktyczna autorki jest osadzona w kontekście długoletniej praktyki projektowej, co stanowi solidną podstawę dla jej analizy i oceny. Pani doktor prowadzi Pracownię Projektowania Graficznego na Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych w Warszawie, a także Pracownię dyplomową Projektowania Graficznego dla studentów studiów 1. stopnia. Warto zauważyć, że aktywnie łączy swoją działalność dydaktyczną z praktyką zawodową, co przekłada się na aktualność przekazywanej wiedzy i umożliwia studentom rozwój w oparciu o rzeczywiste wyzwania branżowe. Niezwykle istotnym aspektem pracy dydaktycznej jest jej interdyscyplinarność oraz otwartość na nowe pomysły i wyzwania. Jej zaangażowanie oraz promowanie innowacyjnych rozwiązań stanowią inspirację dla społeczności akademickiej i świadczą o wysokim poziomie profesjonalizmu. Habilitantka wspiera innowacyjne projekty łączące projektowanie graficzne z innymi dziedzinami, co sprzyja rozwojowi studentów i poszerza ich horyzonty. W roku akademickim 2020/2021 miała przyjemność współpracować z Akademią Sztuk Pięknych w Warszawie.

Habilitantka wykazuje się szeroką działalnością dydaktyczną nie tylko na uczelni, ale również poza nią, prowadząc liczne wykłady, kursy i warsztaty z zakresu projektowania graficznego, zarówno w Polsce, jak i za granicą. Wykłady te obejmują różnorodne tematy, takie jak typografia w komunikacji wizualnej Muzeum Warszawy czy projektowanie dla instytucji kultury. W ramach prowadzonych kursów i warsztatów, aktywnie uczestniczy w kształtowaniu umiejętności zarówno profesjonalistów, jak i osób z innych dziedzin zainteresowanych podstawami projektowania graficznego. Jej zaangażowanie w rozwój wizerunku instytucji kultury jest godny pochwały.

Dodatkowo, kandydatka uczestniczyła w licznych seminariach, konferencjach i kursach, które uzupełniły jej wiedzę i umiejętności w obszarze sztuki oraz grafiki. Pobyty studyjne oraz kursy uzupełniające, takie jak tworzenie stron internetowych czy kurs animacji, świadczą o jej wszechstronnym podejściu do rozwijania kompetencji. Wykształcenie akademickie pani doktor wyróżnia się nie tylko solidnym fundamentem teoretycznym, ale także praktycznym doświadczeniem, co stanowi solidną podstawę dla dalszego rozwoju jej kariery naukowej i artystycznej.

Artystka aktywnie angażuje się w popularyzację sztuki i projektowania graficznego poprzez udział w różnorodnych inicjatywach zarówno w Polsce, jak i za granicą. Prowadzi otwarte wykłady, jest jurorką w konkursach oraz ekspertem w mediach, przybliżając szerszej publiczności tematy związane z komunikacją wizualną i projektowaniem graficznym. Jej aktywność w obszarze popularyzacji sztuki w znaczący sposób przyczynia się do promocji kultury i rozwoju świadomości wizualnej społeczeństwa. Ponadto, Habilitantka zaangażowana jest w obszar działalności związanej z doradztwem projektowym, co pozwala jej łączyć pracę projektową z działalnością dydaktyczną. Ta wieloaspektowa aktywność zawodowa daje możliwość zdobywania nowych doświadczeń, inspiracji i satysfakcji, co dodatkowo wzbogaca jej profesjonalny rozwój.

Przedstawione doświadczenie zawodowe autorki w obszarze projektowania graficznego i pracy na rzecz instytucji kultury jest niezwykle zróżnicowane. Od 2013 roku zatrudniona w Muzeum Warszawy na stanowisku specjalisty ds. grafiki, autorka miała okazję projektować kompleksowe systemy identyfikacji wizualnej, które stanowią istotny wkład w rozwój instytucji kulturalnych. Jej niezależna działalność projektowa zaowocowała współpracą z wieloma renomowanymi instytucjami, takimi jak Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ambasadą Rzeczypospolitej Polskiej w Waszyngtonie, Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie czy Muzeum Narodowym w Warszawie, co świadczy o uznaniu i zaufaniu środowiska kulturalnego.

Konkluzja:

Po zapoznaniu się z Autoreferatem oraz dziełem habilitacyjnym pt. **Projekt systemu identyfikacji wizualnej Muzeum Warszawy, wraz z powstałymi na jego bazie systemem typograficznym wystaw, projektem wystawy infograficznej „Dane warszawskie” oraz publikacji towarzyszącej tej wystawie**, stwierdzam, że praca habilitacyjna spełnia wymagania kwalifikacyjne art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawa o szkolnictwie wyższym i nauce. Osiągnięcia przedstawione w dokumentacji habilitacyjnej pani doktor Anny Światłowskiej świadczą o jej silnych kompetencjach twórczych oraz ukazują ją jako interdyscyplinarnego, kreatywnego dydaktyka.

Konkludując, iż biorąc pod uwagę wszystkie aspekty przedłożonej dokumentacji obejmujące ocenę autoreferatu, zakres i wartość dzieła habilitacyjnego, dorobku twórczego oraz dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego w dziedzinie sztuki, stwierdzam, że wyżej wymienione dokonania stanowią znaczący wkład w rozwój dyscypliny i spełniają wymagania art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawa o szkolnictwie wyższym i nauce o stopniach i tytułach naukowych w zakresie sztuki, stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego sztuki. Tym samym wnioskuję o nadanie tytułu doktora habilitowanego.

